

PŘÍLOHA Č. 2

ZÁKONNÁ USTANOVENÍ A VAZBA NA PŘEDPISY EU

1. Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

§ 2 písm. e)

stacionárním zdrojem ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů

§ 2 písm. g)

spalovacím stacionárním zdrojem stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla

§ 2 písm. l)

palivem spalitelný materiál v pevném, kapalném nebo plynném skupenství, určený jeho výrobcem ke spalování za účelem uvolnění energetického obsahu tohoto materiálu

§2 písm. o)

tepelným zpracováním odpadu oxidace odpadu nebo jeho zpracování jiným termickým procesem, včetně spalování vzniklých látek, pokud by tím mohlo dojít k vyšší úrovni znečišťování oproti spálení odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu

§ 2 písm. p)

spalovnou odpadu stacionární zdroj určený k tepelnému zpracování odpadu, jeho hlavním účelem není výroba energie ani jiných produktů, a jakýkoliv stacionární zdroj, ve kterém více než 40 % tepla vzniká tepelným zpracováním nebezpečného odpadu nebo ve kterém se tepelně zpracovává neupravený směsný komunální odpad

§ 4 odst. 2

Emisní limity musí být dodrženy na každém komínovém průduchu nebo výduchu do ovzduší.

§ 4 odst. 7

Pro účely stanovení celkového jmenovitého tepelného příkonu spalovacích stacionárních zdrojů nebo celkové projektované kapacity jiných stacionárních zdrojů se jmenovité tepelné příkony spalovacích stacionárních zdrojů nebo projektované kapacity jiných ne spalovacích stacionárních zdrojů sčítají, jestliže se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, které jsou umístěny ve stejné provozovně a u kterých dochází nebo by s ohledem na jejich uspořádání mohlo docházet ke znečišťování společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů. Obdobně se postupuje u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu. V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje neuvádí jeho jmenovitý tepelný příkon, vypočte se jako podíl jmenovitého tepelného výkonu a jemu odpovídající tepelné účinnosti, případně výpočtem z jiných dostupných parametrů.

§ 4 odst. 8

Odstavec 7 se nepoužije u

- e) spalovacích stacionárních zdrojů, u nich bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle

odstavce 7 dosáhl 50 MW a více; u těchto spalovacích stacionárních zdrojů se pro účely stanovení celkového jmenovitého tepelného příkonu jmenovité tepelné příkony sčítají, pouze pokud se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle přílohy č. 2 k tomuto

zákonu, které jsou umístěny ve stejné provozovně, a u kterých dochází ke znečišťování společným komínem bez ohledu na počet komínových průduchů,

- f) spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 15 MW; tyto

stacionární zdroje se nepřičítají k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle odstavce 7 dosáhl 50 MW a více,

- g) spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, umístěných v rodinném nebo bytovém domě; tyto stacionární zdroje se nesčítají,

- h) stacionárních zdrojů uvedených pod kódem 8. v příloze č. 2 k tomuto zákonu; tyto

stacionární zdroje se sčítají vždy, jsou-li umístěny ve stejné provozovně,

- i) stacionárních zdrojů používajících organická rozpouštědla, které typově spadají pod stejný kód podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu; tyto zdroje se sčítají, jsou-li umístěny ve

stejně provozovně, bez ohledu na to, zda dosahují hranice projektované spotřeby uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

§ 6 odst. 2

Provozovatel stacionárního zdroje zjišťuje úroveň znečišťování měření. V případě, kdy nelze, s ohledem na dostupné technické prostředky, měření zjistit skutečnou úroveň znečišťování, nebo v případě vybraných stacionárních zdrojů vnášejících do ovzduší těkavé organické látky uvedených v prováděcím právním předpisu, rozhodne krajský úřad na žádost provozovatele, že pro zjištění úrovně znečišťování se namísto měření použije výpočet. Výpočet namísto měření se použije také v případě zálohových zdrojů energie podle odstavce 8 a v případě stacionárních zdrojů, u kterých tak s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a na možnost ovlivnění výsledných emisí stanoví prováděcí právní předpis.

§ 6 odst. 3

Měření se provádí v místě, za kterým ji nedochází ke změnám ve složení odpadních plynů vnášených do ovzduší, nebo v jiném místě, které je přesně definováno obsahem referenčního kyslíku. Dochází-li u stacionárního zdroje ke znečišťování prostřednictvím více komínů nebo výdechů, zjišťuje se úroveň znečišťování na každém z nich, pokud není v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) stanoveno jinak.

Příloha č. 2 k zákonu (není přiložena k tomuto metodickému pokynu)

2. Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník

§ 7 odst. 3

Provozovnou se rozumí prostor, v něm je uskutečňována určitá podnikatelská činnost. Provozovna musí být označena obchodní firmou nebo jménem a příjmením anebo názvem podnikatele, k ní může být připojen název provozovny nebo jiné rozlišující označení.

3. Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší

§ 13

Tato část vyhlášky se vztahuje na spalovací stacionární zdroje, v nich jsou spalována paliva, s výjimkou

- a) stacionárních zdrojů, v nich se spaliny používají pro přímý ohřev, sušení, vypalování nebo jinou tepelnou úpravu předmětů nebo materiálů, zejména ohřívací pece nebo pece pro tepelné zpracování,
- b) stacionárních zdrojů pro dodatečné spalování, určené k čištění odpadních plynů spalováním, nejsou-li provozovány jako nezávislé spalovací stacionární zdroje,
- c) stacionárních zdrojů pro regeneraci katalyzátorů katalytického štěpení,
- d) stacionárních zdrojů pro zpracování sulfanu na síru,
- e) reaktorů uívaných v chemickém průmyslu,
- f) koksárenských baterií,
- g) stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, který není biomasou podle § 2 písm. a),
- h) ohřívačů větru vysokých pecí,
- i) plynových turbín a plynových motorů umístěných na těžbních plošinách,
- j) stacionárních zdrojů, v nich dochází k pyrolýze nebo zplyňování paliv bez přístupu vzduchu,
- k) stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně.

§ 14 odst. 3

Pro spalovací stacionární zdroje, v nich jsou současně nebo střídavě spalovány dva nebo více druhů paliv, se hodnoty specifických emisních limitů stanoví výpočtem uvedeným v části III přílohy č. 2 k této vyhlášce. Použití jiných druhů paliv při uvádění stacionárního zdroje do provozu nebo při stabilizaci hoření, definované v provozním řádu, se nepovažuje za spalování více druhů paliv.

Příloha č. 2 (není přiložena k tomuto metodickému pokynu)

Příloha č. 5 (není přiložena k tomuto metodickému pokynu)

Příloha č. 9 (není přiložena k tomuto metodickému pokynu)

Příloha č. 12 (není přiložena k tomuto metodickému pokynu)

Příloha č. 13 (není přiložena k tomuto metodickému pokynu)

4. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích

K pochopení smyslu a záměrů aplikace sčítacích pravidel je vhodné znát následující ustanovení směrnice o průmyslových emisích, z nichž částečně česká právní úprava vychází.

Článek 3

(3) „zařízením“ stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I nebo v části I přílohy VII a jakékoli další s nimi přímo spojené činnosti na tomté místě, které po technické stránce souvisejí s činnostmi uvedenými ve zmíněných přílohách a mohly by ovlivnit emise a znečištění

(24) „palivem“ jakýkoli tuhý, kapalný nebo plyný spalitelný materiál

(25) „spalovacím zařízením“ technické zařízení, v něm se paliva oxidují za účelem využití takto vyrobeného tepla

(26) „komínem“ konstrukce s jedním nebo dvěma průduchy zajišťujícími odvod odpadních plynů za účelem jejich vypuštění do ovzduší

(37) „odpadem“ odpad ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech

(40) „zařízením na spalování odpadu“ stacionární nebo mobilní technická jednotka a zařízení určené k tepelnému zpracování odpadů, s využitím tepla vzniklého spalováním nebo bez něho, prostřednictvím spalování oxidací odpadu a dalšími způsoby tepelného zpracování, jako jsou pyrolýza, zplynování nebo plazmové procesy, pokud jsou látky tímto zpracováním vzniklé následně spáleny

(41) „zařízením na spoluspalování odpadu“ stacionární nebo mobilní technická jednotka, jejím hlavním účelem je výroba energie nebo hmotných produktů a která využívá odpad jako normální nebo přídatné palivo nebo ve které je odpad tepelně zpracován za účelem jeho odstranění prostřednictvím spalování oxidací odpadu a dalšími způsoby tepelného zpracování, jako jsou pyrolýza, zplynování nebo plazmové procesy, pokud jsou látky tímto zpracováním vzniklé následně spáleny

(42) „jmenovitou kapacitou“ součet kapacit spalování všech pecí, z nich se zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu skládá, jak je uvedl výrobce a potvrdil provozovatel, s řádným přihlédnutím ke spalnému teplu odpadu vyjádřenému jako množství odpadu spálené za hodinu

Článek 29

1. Jsou-li odpadní plyny ze dvou nebo více samostatných spalovacích zařízení odváděny společným komínem, považuje se propojení utvořené v těchto zařízeních za jediné spalovací zařízení a jejich kapacity se pro účely výpočtu celkového jmenovitého tepelného příkonu sčítají.

2. Jsou-li dvě nebo více samostatných spalovacích zařízení, jim bylo poprvé uděleno povolení nebo jejich provozovatelé poprvé podali úplnou žádost o toto povolení dne 1. července 1987 nebo po něm, umístěna tak, že by s přihlédnutím k technickým a ekonomickým faktorům jejich odpadní plyny mohly být podle posouzení příslušného orgánu odváděny společným komínem, považuje se propojení utvořené v těchto zařízeních za jediné spalovací zařízení a jejich kapacity se pro účely výpočtu celkového jmenovitého tepelného příkonu sčítají.

3. Pro účely výpočtu celkového jmenovitého tepelného příkonu v případě propojení spalovacích zařízení podle odstavců 1 a 2 se nezohledňují jednotlivá spalovací zařízení se jmenovitým tepelným příkonem nižším než 15 MW.

Článek 42(1) druhý pododstavec

Pro účely této kapitoly zahrnují zařízení na spalování odpadu a zařízení na spoluspalování odpadu veškeré spalovací linky nebo spoluspalovací linky, příjem odpadu, skladování, zařízení pro předběnou úpravu odpadů na místě, systémy přívodu odpadu, paliva a vzduchu, kotle, zařízení pro čištění odpadních plynů, místní zařízení pro zpracování nebo skladování zbytků a jímání odpadních vod, komíny, zařízení a systémy pro řízení spalovacích nebo spoluspalovacích provozů a pro zaznamenávání a monitorování podmínek spalování a spoluspalování.

Článek 57(9)

„spotřebou“ celkové množství organických rozpouštědel spotřebovaných v zařízení za kalendářní rok nebo za jakékoli jiné období dvanácti měsíců, snížené o množství všech těkavých organických sloučenin, které jsou regenerovány pro opětovné využití

Článek 57(10)

„vstupním množstvím“ celkové množství organických rozpouštědel v čisté formě a ve směsích, které se používá při provádění určité činnosti, včetně rozpouštědel recyklovaných uvnitř zařízení i mimo ně, přičemž organická rozpouštědla se počítají pokudé, kdy jsou použita při provádění dané činnosti